Z českých vlastí

Otrávila se. — V pátek dne 18. prosince požila 20letá služka Julie Indrova v Král. Poli u Brna v sebevražedném úmyslu roztoku kostiku. Ve stavu velmi povážlivém byla dopravena do zemské nemocnice, kdež ubrzdě podlehla. Příčinu svého zoufalého skutku nechtěla Indrová udati.

Vítkovice městem. — Z Vítkovic, 21. prosince. Podle telegramu poslance dr. Lichta byly Vítkovice povýšeny na město. Roku 1835 byly Vítkovice ještě nepatrnou vesnicí o 36 domech a 129 obyvatelích. Roku 1880 bylo již obyvatelů 2591. Nyní čítají Vítkovice 25,000 obyvatelů.

Zabit při kácení stromů. — V minulých dnech byl ve Štítině u Uher. Brodu bydlící 43letý domkář Josef Zezulka při kácení stromů v lese padajícím bukem zasažen a na místě usmrcen. Nešťastník zanechal po sobě vdovu a osm nezaopatřených dítek.

Opilec se zadusil jídlem. — Z Brna se sděluje: Dne 21. prosince dopraven byl na zdejší strážnici notorický alkoholik 40letý Tomáš Valenta z Jaroměřic, kde brzy na to zemřel. Pitvou mrtvoly se zjistilo, že v úplné opilosti jedl, při čemž mu vnikly kousky jídla do průdušek, takže se zadusil.

Sebevražda na kolejích. — Z Čes. Budějovic se oznamuje: Dne 22. prosince vrhl se pod kola rychlovlaku v sebevražedném úmyslu Josef Kvasnička, ronašeč knih a syn nádražního knihkupce v Čes. Budějovicích. Byl převjet a okamžitě usmrcen. Příčina sebevraždy jest neznáma.

Z nešťastné lásky. — Z Kladna. V lese "V kručích" u Kladna nalezen byl v neděli neznámý mládík s prostřelenými prsy. Byl ihned dopraven do nemocnice, kdež jeho stav prohlášen byl za beznadějný. Ve smrtelně postiženém zjištěn byl 19letý hutník V. Pešický, který svůj zoufalý čin spáchal jednak z nešťastné lásky, jednak pro rodinné svary. Případ vzbudil značné vzrušení.

Sebevražda. — Z Nýdku se sděluje: V sobotu, dne 26. prosince, zastřelil se zde majitel mlýna Leo Ullmann, jenž byl v celém okolí všeobecně vážen pro svou poctivost. Poslední dobou octl se v peněžních nesnázích, které jej rozčilovaly tak, že naposledy sáhl k revolveru. Jak se nyní zjistilo, jest mlýn Ullmannův aktivní a věřitelům nehrozí žádné nebezpečí.

Vylovená mrtvola. — Z Pardubic se sděluje: V sobotu 19. prosince lovili rybáři v mlýnském náhoně v Sezemicích ryby na vidlice. Pojednou vytáhli z vody k nemalému zděšení svému mrtvolu ženy. Vyšetřováním zjištěno, že utonulá jest 32letá služka Anežka Řezníčková z Koloděj, která již 6 neděl byla pohřešována. Soudí se, že spáchala sebevraždu z nešťastné lásky.

Otec postřelil svého syna. Trapchlivý případ stal se dne 20. prosince dopoledne v Přestavlkách. V osamělém domku u tělo otce bydlící dělník Brejla sáal se stěny ostře nabitou ručnicí, kterou chtěl v předsíni svého bytu zbaviti náboje. Nešťastnou náhodou vyšla rána, broky pronikly tenkými dveřmi a zranily na noze 10letého synka dělníkova Josefa Brejla. Zraněný hošík byl převezen do všeobecné nemocnice v Praze.

Dvě dítky uhořely. — V pondělí 21. prosince ráno zanechal kamenník Josef Macháček ve Staré Rovni u Mor. Třebové své dítky samotny doma a odešel do práce. Matka dítek, z nichž nejstaršímu je 5 let, nalézá se po dva měsíce v nemocnici. Za chvíli spatřovali kolemjdoucí, že ve světnici hoří i vnikli tam oknem a požár uhasili. Avšak pouze nejstarší dítko nalezli na živu, ovšem hrozně popálené, kdežto obě mladší dívky uhořely.

Oběsil se. — V sobotu dne 19. prosince nalezena byla v kunratickém lese nedaleko lomu mrtvola oběšeného muže. Obvodní lékař p. dr. Růžička z Kunratic konstatoval, že sebevražda spáchána byla asi před 24 hodinami. Dle pracovní knížky, u mrtvoly nalezené, zjištěn byl v sebevrahu Fr. Svoboda, 26letý pekařský pomocník z Horek nad Sázavou, okresu ledečský, který poslední byl zaměstnán u jistého pekařského mistra v Praze. Mrtvola dopravena byla do umrlčí komory hřbitova v Kunratících.

Zoufalý čin nemocného muže. — Na Boží hod vánoční skončil sebevražedným smrtí 38letý obuvnický pomocník Frant. Škaloud, dosud Střevače u Dičina příslušný a bydlící v domě č. 312 v Žižkově. Škaloud dlouhou dobu trpěl nekrutnými bolestmi hlavy. V minulých dnech choroba poněkud ulevila, ale na Boží hod vrátila se s dvojnásobnou prudkostí. Trápení svému ubohý muž učinil náhlý konec. Obesil se na klice dveří. Lékař p. dr. Pilař mrtvolu ohledal a dal ji odvézti do umrlčí komory.

Neštěstí na nádraží. — Z Olomouce se sděluje: Když vjížděl dne 23. prosince poledni rychlík od Vídně do nádraží ve Svinově, klepal kterýsi cestující na okno, aby se dostavil mezi. Nešťastnou náhodou střelil jeden do druhého a lampář Rechm, který již jednou utrpěl vážný úraz ve službě, spadl pod kola zastavujícího vlaku, která mu přejela břicho, takže byl na místě usmrcen. Příhoda, které bylo svědkem mnoho obecenstva, vzbudila veliký rozruch.

Sebevražda šikovatele. — Z Těšína: Dne 22. prosince v noci zastřelil se tu šikovatel pěšího pluku č. 100 Choleva. Učinil tak ze strachu před trestem, neboť s ním bylo zavedeno trestní vyšetřování pro týrání vojínů a proto se měl Choleva dostaviti k posádkovému soudu do Olomouce k vyslechnutí rozsudku. Choleva domníval se, že bude odsouzen a že tím pozbude místa, které dne 1. ledna nastoupiti měl v civilní službě. Proto se zastřelil. Teprve po jeho smrti došla sem z Olomouce zpráva, že Choleva rozsudkem vojenského soudu uznán byl nevinným a obžaloby zproštěn.

Nehoda či zločin? — Dne 22. prosince vytažena byla u Rystrec ze Svarcavy mrtvola dunkáře Jana Konečného z Malých Kyniček, která ležela ve vodě asi tři dny. Při lékařské prohlídce nalezena byla na mrtvole na levém spánku rána asi tří centimetry dlouhá a tato okolnost způsobila, že se hned rozšířila pověst, že Konečný byl zavražděn a do řeky vhozen. Ale dle vyšetřujících okolností jde v tomto případě pravděpodobně o neštěstí. Konečný v opilství sešel asi se silnice, kdež spadl na skalnatý břeh a utržil si zmíněnou ránu, načež se svalil do řeky, v níž utonul. Aby však o příčině smrti jeho nebylo žádných pochybností, nařízena byla soudní pitva mrtvoly.

Výbuch plynů v pardubické rafinerii petroleje. — Ve středu, 23. prosince o půl 6. hod. večerní přihodilo se v pardubické rafinerii petroleje, náležející akciové společnosti pro průmysl minerálních olejů, dř. Fanto & spol., velké neštěstí. Zámečník Havránek ze Svítkova opravoval v továrně petrolejový kotel, do kterého vlezl s elektrickou žárovkou. Od žárovky vznítily se v kotli plyny a nastal výbuch, při kterém Havránek byl z kotle vyhozen přes celou čistírnu oleje. Tělo jeho bylo roztříštěno, takže byl ihned mrtev. Dělníci Voženílek, Schleid a Brambůrek, jakož i inž. Klečka byli výbuchem poraženi a zraněni. Vzňaly se na nich šaty, které s nich přichvátavší dělník Němec rychle strhal. Zranění dělníci byli dopraveni do okresní nemocnice. Inženýr Klečka byl ponechán v domácím ošetřování.

Zoufalý stařec. — Rýsvalý obchodní sluha Josef Machek, 63 roky starý v Karlíně bydlící, pošel dne 22. prosince znamenitého množství roztoku kostiku a vypravěl ve všeobecné nemocnici, že mu nyní vyhnal jeho zaměstnavatel před půl rokem v závěti odkázal doživotní byt. Když se o přístřeší klásil, dědicové se mu vysmáli a poslali ho na Olšany, aby prý si to s chefem vyjednal. Tu prý ho tak dojalo, že rozmísil hlavičky ze 12 krabiček sirek v rámu, nalil ho do láhve a zakopal ji na louce u Invalidovny v Karlíně. Dále vypravěl starocha zmatené, že byl dopraven do všeobecné nemocnice, kde prý mu profesor oholil, že za pět minut zemře. Měl prý radost — Machek — ale co se stalo? Zemřel — profesor — a starocha nechal na živu. Machek vykládal, že to nesmrtné dojalo a jakmile byl z nemocnice propuštěn, rovnou šel na Invalidovnu, vykrabal láhev a její obsah vypil. Že mu tenových řečí bylo patrno, že ubohý stařec v případu uzdravení dostane se do ústavu choromyslných.

Rodinné drama. — Rodinu Makovcovu, bývalého chalupníka z Kuchelny u Semil, stihá několikaleté neštěstí za neštěstím. Rodina tato, sestávající ze 4 synů a 2 dcer, pozbyla bez viny majetku, tak že všichni členové její nejvyšší trudné hájili své živobytí. Smutné poměry účinkovaly na ženu Makovcovu tak, že asi před 14 dny si podřezala v sebevražedném úmyslu žíly na ústí ruky. Zraněná dopravena byla do veřejné okresní nemocnice v Semilech, odkud — poněvadž se na ní jeví známky šílenství — dodána bude do ústavu pro choromyslné v Kosmonosích. Příčinou duševní poruchy jest tragická smrt dvou jejich synů. Bratří Makovcovi, 19letý František a 18letý Josef vyšli na kvíčaly do lesů u Stupů. Zde neštěstnou náhodou František zastřelil bratra. Z lítosti znovu nabil pušku, zul botu a palcem u nohy spustiv spoušť, dobře mířeným ranou do srdce se zastřelil. Soudní pitva mrtvol obou bratří provedena byla 15. prosince a pohřeb jejich konal se za velikého účastenství obecenstva místního i okolního. Při tom bylo by málem došlo k dalšímu neštěstí, neboť bratr nešťastníků, 16letý tovární dělník Norbert Makovec byl osamocen své matky a následkem smrti svých bratří tak zmaten, že hledal smrti utopením v řece Jizeře, z které mu však v čas bylo zabráněno.

Souboj mezi voj. nadlékařem a německým redaktorem v Opavě. — Značné vzrušení způsobila zpráva, že došlo v Opavě pro urážlivosti urážku k souboji mezi vojenským nadlékařem Cvrčem a německým nacionálem redaktorem. Věc měla se takto: V neděli dne 20. prosince přišla menší česká společnost do kavárny Niedermayerovy na Horním náměstí v Opavě a bavila se. Český hovor ale vzbudil pozornost německých hostí a nejvíce rozčiloval redaktora opavského něm. rad. deníku "Deutsche Wehr" Richla, který konečně hrubým způsobem osopil se na nadlékaře dra. Žrůnka a žádal, aby mluvil německy. Dr. Žrůnek vytasil šavli a kategorickým "Klidte se", se zuřivce zbavil. Aféra tato vypořádána byla dne 23. prosince dopoledne a to souboje mezi drem. Žrůnkem a red. Reichlem. Souboj konal se v kasárnách Rudolfových a sice za nejtěžších podmínek na šavle. Reichel zraněn byl velice těžce. Utržil ránu přes celou šířku prsou a hluboké rány v boku, jež musely býti sešity, pak proseknutu mu šlacha u pravé ruky, prošedl byl za neschopna prohlášen. Dr. Žrůnek utržil ránu 6 cm. dlouhou na pravé líci a malé poranění na lokti a na čele. Souboj vzbudil v městě obrovské vzrušení. Dr. Žrůnek meškal v Opavě pouze krátký čas, kamž přišel z Krakova.

Milionář z Ameriky. — Typ dobrodruha, obdařeného všemi vlastnostmi, jichž třeba k oklamání lidí, zasedl dne 20. prosince dopoledne před čtyřčlenný senát Kurschův. Pan "F. R. Louis Bauman z New Yorku", milionář, majitel sedmi dvacetipatrových činžáků na Street Illinois, kupec panství Štěpánova atd. atd. Tak vystupoval tento muž, jenž s hladce oholenou tváří a čelí brno anglicko, brno francouzsko a německou promlouval spád své mateřštiny, češtiny: neboť ve skutečnosti sluje František Polívka, je 35 let stár a narodil se ve vesnici, ze které do Ameriky je asi stejně daleko, jako z Prahy. Tuto — aby snad později nebylo zapomenuto — má od mladých let pro různé škrtoplny zakázánu. Možná, že právě výhost ze stověžatého města způsobil, že pan Polívka skutečně se nehlásil za onoho, kdo — věř si tomu, kdo chceš — má kromě bohaté ženy nemálo bohatou tetu a jak již vzpomenuto spoustu nájemníků v sedmi činžácích. To vše naplnilo totiž jistého důvěřivého a náhodou chudí námořníka krejčího v Praze, u něhož dal si ušíti oblek a při tom otevřel své americké srdce dokořán. Způsob, jakým vystupoval, úplně zmátl muže jehly, nejméně, když z nebo spadlý Američan svěřil se mu, že kupuje panství Štěpánov a že jeho krejčího učiní tam ředitelem, aby mu ukázal, jak Američané dovedou vůči lidem, od nichž byli přátelsky přijati, všecko vystupovati. Přátelství mezi Novým a Starým světem omezilo se jen na vzájemné komplimenty a mezi oběma pány došlo k výměně jistých papírů, jichž nápodobení se v Rakousku trestá mnohdy až doživotním žalářem. Chybou při tom bylo, že neuléval je Američan, nýbrž krejčí a to obyčejně, když pěkný jeho potřeboval drobné a měl při sobě vždy náhodou jen check na 10,000 dollarů, který nemohl v tě "vesnici" — jak Praze říkal — tak hned rozměniti. Jednoho dne Američan do společnosti krejčovského mistra nepřišel a poslal mu z Čáslavi dopis, který je zajímavý "americkým shonem". "Velevážený pane a druhý příteli! Prosím přijměte mě srdce (?). Jsem v Štěpánově a vyjednávám s paní baronkou *, která je rozhodná dáma, très agreable! Avšak rozcházíme se ještě o čtvrt miliónu dollarů a proto kabelhuji ženě, aby je poukázala na Vás prostřednictvím Rockefellerova bankéřského domu. Vy sem s nimi za mnou přijedete, ale potrvá to ještě několik dní a do té doby musíte krejčovat, než se stanete mým správcem. Zatím děkuji Vám za Vaše přátelství a bůh zachovej Vaši druhou choť a dítky. Vám zcela oddaný F. R. Louis Bauman z Nového Yorku." Čtvrt miliónu sice nepřišlo, ale za to přecházeli k mistrovi různí lidé informovat se o paní Baumanové, jež učinil mistra jaksi svým sekretářem. — Konečně všechno praskło a Američan Bauman-Polívka, ne vyhnul všechnu svoji výmluvnost a vystupoval před soudem jakoby měl dollarů plné kapsy, odsouzen pro zločin podvodu a přestupek reverse na osm měsíců do těžkého žaláře. Setkání jeho se svědkem krejčím bylo dojemné, ale nelidský světa řád republikovčana.

Z Čáslavi. — Josef Kaunický, zakladatel okresního musea a štědrý dárce, zemřel dne 22. prosince o 10. hod. dopol. u svých přátel ve mlýně v Žlebově u Uhl. Janovic, ve stáří 88 roků. Josef Kaunický narodil se dne 8. srpna 1820 v Černínách, okres kutnohorský, kde otec jeho byl stavitelem. Vychodiv obecnou školu v Žehušicích, učil se tři léta truhlářství, načež se odebral do Vídně, kde byl přijat do dílny pro stavbu pian u mistra Jos. Fridze. Po 3. letech odestoval do Pešti, kde pracoval celý rok v jedné z největších továren na piana. Roku 1848 odebral se do Hamburku, kdež u známého mistra Isermana na znamenité vynálezů se mechanice. Odtud r. 1850 jako praktický stavitel pian odestoval do Anglie a ve hlavním městě Londýně přijal místo v jedné z největších továren na piana, kdež byl zaměstnán plných 25 let. Tam Josef Kaunický volbe práce své snažil se vzdělávati svého ducha. Po 16. letém působení jmenován byl správcem továrny a svěřen mu dozor na dělnictvo, jehož tam bylo na 300. Roku 1857 obdržel za práci a přičinění své na světové výstavě v Londýně osmou zlatou medaili a na výstavě r. 1862 bronzovou medaili "Honoris causa" z ruky královny Viktorie. Roku 1875 vrátil se do Čech, kdež opět pilně pracoval a také na různých výstavách domácích nejednou byl vyznamenán. V době té pojal myšlénku v Čáslavě založiti museum a tuto také uskutečnil. On sám učinil krásný skutek, když věnoval jí sbírek za 160,000 korun. Kaunický věnoval na museum a na cesty své nejen to, co v Londýně umělou prací nastřádal, ale i to, co v Praze, potom i v Čáslavě a okolí do roku 1885 jako výtěžek a hledaný lidič pian vydělal. Roku 1893 čtyřletý stařeček přišel o sluch a tím úplně vychnul zdroj jeho příjmů. Tíživé nesl tuto ránu osudu, neboť ve své dobrovolnosti a pectivosti zapomněl na své stáří, uvnitř mudrc si jmění, aby v plné spokojenosti čekati mohl posledních dnů svého velice plného života. Město Čáslav skýtalo mu podporu, a též, ač nebyla velká, opatřoval do sbírky ještě mnohé předměty. Čs. slavské museum a vděčnosti ke svému obětavému zakladateli a čestnému dárci nazváno "Museem Kaunického" a jest majet-

Za slibujeme, kome též dostojíme.

Kupujte u nás všetko potrebné a podporujte tyto Český obchod.

S. VALTORA.

U. S. Mail Order House, 1409-11 S. 10th St. & 21st St. OMAHA, NEB.

Spořitelna v Nebrasce

může půjčiti své peníze pouze na první jistotu na farmy, městské majetky a okresní bonds, nejlepší zdroje, který jest. Tímto spořitelna dá výhradně nejlepší zdroje. Tato banka platí 4% na vaše úspory a dovolí vám peníze vyzvednouti dle vaší potřeby. Větší vás, žádáme o váš obchod.

Nejstarší, největší a nejpevnější spořitelní banka v Nebrasce.

CITY SAVINGS BANK,

16. a Douglas Street, OMAHA, NEBRASKA.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a pasažérská loděnice

z Baltimore do Bremen

přímo, po moři, do nejvýchodnějších německých přístavů od 2. 7. 1904 do Bremen (přes Southampton)

Rhein, Main, Neckar, Cassel, Breslau, Koeln, Shamrock, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz

II. kajuta z Baltimore do Bremen od $32.50 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jedno, velmi luxusní třídu, která odpovídá II. kajutě.

Veškerá moderní zařízení jsou výhradně nová, výborná obsluhování a veškery nutnosti, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách. Další spojení poštovní, pravidelné jednotlivé.

A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 83 Dearborn Str., Chicago, Illinois
anebo jejich zástupci v zemi.

The Conservative Investment Co.,

OF CRETE, NEB.

C. B. ANDERSON, president. ANTON TRESNAK, secretary.

Půjčujeme peníze na farmy
Půjčujeme peníze na městské majetky
Kupujeme a prodáváme majetky
Kupujeme a prodáváme bonds
Píšeme pojistky na obch.
Píšeme pojistky proti vichřici
Konáme práce notářské. Navštivte nás.

Holtzermann Chicago Store Co.,

417—425 Cedar Avenue, Minneapolis, Minn.

Importéři a obchodníci v mnoha velkém, ve smíšeném. Přímý styk českého hospodářského okr. a různé druhy dnes. střídavého. Cesty a jiné obvodní, kterou. Na velkému katalogu, který se v ceny a vzorky. 302

FRANK YUN

řeznický a uzenářský obchod

Obsluhuje výběr zákazníka, masa, nejlepší, nejvíce, a to nejlepší. Vždycky výběrky čerstvého vše se nejlepší, prodej. Objednávky rychle vždy, bezplatně. Douglas 3622.

E. FRANTA.

společenský stavitel a kontraktor.

Kdo má, že či hodlají postavit nějaký hotel, nový, moderní, obytný hotelový nebo různého objednání, stavení, v kterém případě chtěl, když v tělesném obvodě se na Omaha, nikoho, obvodního. Tímto, nejen malý dům, ale i v nové hotelu nejvyšší společnosti. Mě to nejlepší odporučení a co, hlavního, za nejlevnější, dohodnutí, vrchní do Vás, se nejen. Hotel, podrobnosti, vždy. Vám.

E. FRANTA, 3201 W Street, South Omaha, Neb.
Telefon South 222.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodávají za velkého.

Železné, vyráběcí a hřebenové příslušné nářadí, — Obecný plech, galvanizovaný plech a kovový obuch, — Ocelové dráty, hřebíky, vodivého drátu, hřebíky, střelné zbraně, náboje a sportovní zboží, všeho druhu.

9th and Harney Sts. Omaha, Nebr.